

Fólkavøkstur

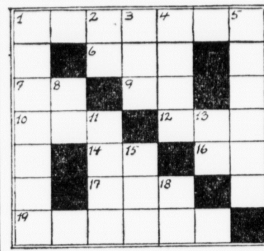
FÓLKAVØKSTURIN ER YMISKUR Í TEIM-
UM YMISKU LONDUNUM. AV ØLLUM
NORÐANLONDUM VIÐ UNÐANTAK AV IS-
LANDI ER FÓLKAVØKSTURIN MESTUR Í
FØROYUM

Í teimum væl framkomnu lond-
unum er fólkavøksturinn í dag ikki
so stórur, men hetta er sjálvandi
mísjavnt. Javnmett við fólkavøkst-
urin í mongum tilfættum komnum
londum ella londunum í Suður-
asiu eins og Kína, er búðatalið í
Norðanlondum ikki so stórt, men
har aftur ímóti er stórur munur á
lívaldrinum. Sum aftur ávirkar
samlaða fólkavøksturinn. Vit skulu
her vísa á, hvussu stórur fólkav-

vøksturinn hevur verið í nokrum
londum. Í Føroyum var búðarav-
lopið við árskeiðið 1961—1964
16,5%. Niðanfyrri eru búðarav-
lopstól frá 1960 fyrri nokur lond:

Gronland	40,9%
Island	20,8%
Finland	9,5%
Noreg	8,2%
Danmark	7,1%
Breftand	6,0%
Svøríki	3,7%

Krossorð

Yvir: 1) starvsmaður 6) talorð 7)
á í Asíu 9) ókendur 10) gentu-
navn 12) merki 14) kann 16) ikki
17) gomul vekt 19) kendur stats-
maður.

Niður: 1) tónatálið 2) óvugt rav-
magn 3) orkulit 4) gentunavn 5)
gentunavn 11) profetur 13) tóni
15) aldurs 18) drykkur.

AT blaðið »Pisan« sigur frá,
at í Føroyum eru 4 cand.
politur, og at ein teirra inn-
til fyrri kortum hevur verið
landsstyrismaður, hinir 3
hava sitið í búskaparráðnum.
AT ein antropologur sigur, at ame-
rikansku kvinnurnar um tús-
und ár vera púra berskalltar.

Skipafelagið Føroyar

greiðir allan fluttning

á sjógvi
á landi
í luftini

Bíleggið ferðaseðlar

Pf. Skipafelagið Føroyar

Tlf. 1225

Hann er komin til hetta úr-
slit aftaná at hava kanna hagtöl,
sum vísa at hárveksturinn min-
kar so hvørt sum menniskjuni
verða »virsiviliseraðir«.
AT seinri heimsbardagi kostaði
teimum sameindu astronom-
isku peningahæddina: 800 billi
ómr dollara.
AT William III av Hollandi var
eisini WILLIAM I av Írlandi,
og William II av Skotlandi og
William IV Normandinum.
AT ein menniska ikki samstundis
kann njóta og halda eyguni
opin.
AT gassið radon er fleiri ferðir so
tungt sum jarn.
AT bretsku samveldið nú hevur
umleið 800 miljónir íbúgv.
AT tjóðveldisflokkurin minnaði
við 2,3 pst. frá valinum 1958
til valið 1962.

Cowboy krundi hann — við
koldum blóði.
— For satan, segði eg. Vit kun-
du havt fingið okkurt at vita frá
honum.

— Orsakað, segði Cowboy, eg
varð so uppsturt.

Morgunin eftir fingi vit fatur í
nokrum monnum frá bygdini og
skuldu taka útgerðina av teimum
deyðu, men teir vóru so stívir, at
alt mátti skerast burtur av teim-
um.

Eg vildi fegin hava líkini við
mær til leguna mann, við útgerð-
ini. Eg hugsaði, at eg skuldi
klokka vinnenninar í leguni, tá vit
tveittu líkini á jörðina framman
fyrri kantina. Cowboy meinti
at, tað fór ikki at verða pláss fyri
30 monnum, útgerð og seks líkum
í einum ¼ tons lastvogni, og so
kundi tað eisini henda, at onkur
av kammirátunum fekk sjókk. Vit
lútu líkini liggja — á vegnum.

»Esquire« spyr: Hvat verður av
einum slíkum manni, tá bardagin
er av. Verður hann ein vanlig
menniska?

— Løgtingsformaðurin krevur
frið í tingsalunum. Tað kann al-
tið vera onkur, ið vaknar.

Mamman: Kom góði Per og ver
nú so fittur at mussa hina nýggju
arbeiðskonuna góða nátt.
Sonurin: Nei, nei, korta nei, eg
tóri ikki.
Mamman: Hvi góði, hvat bagir?
Sonurin: Ti, pápi skuldi mussa
hana í morgun, og hon smekkaði
honum nevan beint frammaná.

Tað er ikki óll ávintýr, ið enda
so væl. Nógý enda við brúðleyp.

Hon: Eg bað teg keypa eina skjúr-
tu av sama slag, sum tú ert í nú.
Var eingin at fáa?
Hann: Nei, tað vóru knappir í
øllum.

»Det er så yndigt at følges ad«.
Tað er ið hvussu er einki í veg-
in við lagnum.

SKULA TIT
BRÚKA BIL

persónkoyring ella skúla-
koyring, so snarið tlf. 3456

Alexander Dalfoss

Brev til Sosialin

FØROYAMEISTARA-
SKAPURIN Í KAPPRØÐRI

Harmiligt at slíkt stríð skal
standast av ítróttakappingum —
hesi ferð kappingini um Føroya-
meistaraskapin í kappróðri.

Loyvi mær at skoyta nokur orð
uppi tað, ið longu er framkomið.
Tað var sjálvur endabresturin,
tá tað stóð hart móti herðum mill-
um Norðingun og Havnarbátin,
sum nærhendis máli tók árarnar
eini tvey áratøk upp úr sjónum, tí
teir hildu seg hoyra skot. Mann-
ingin á Norðinginum, ið lá nærri
haðani skotini máttu koma frá,
hoyrdu eingi skot; men gjørdur
kortini sum manningin á Havnar-
bátinum, tók árarnar upp úr sjón-
um eini tvey áratøk.

Um hetta mundi var Norðing-
urin komin langt fram á Havnar-
bátin, og við tí rúkandi ferð hann
hevd, er tað eingin ivi um, at
hann mátti verða reiðiliga fyrstur,
so skjótt tók hann seg fram.

Baðir bátar tóku á aftur so at
siga í senn; Norðingurin, sum und-
ir øllum umstøðum ívafyst hevd
verið fyrstur, vann nú sín væl og
virðiliga uppiborna sigur.

Dómsnevnd ÍSF's hevur nú
dømt, so óneyðugt er við meira
trætina.

Áskoðari.

Kvinnur

HVOR RÓPAR HURRA FYRI
FRIGERÐING KVINNUNNAR

Á norðurlendsku arbeidarastevn-
uni í Oslo talaði danska kvinnan
Karen Dahlerup um frigerðing
kvinnurnar. Hon segði m.a.: Tá
vit hugsa um, at kvinnurnar í teim
um Norðanlondum hava fagnað 50
ára dagin fyrri valkættinum ella
eisini brátt fara at gera tað, kann
ein spyrja: Er nakað at hátíðar-
halda?

Hon svarði sjálv:

* Hvar eru allar tær valbaru
* kvinnurnar? Í teimum fólka-
* valdu samkomunum eru tær í
* øllum forum fáar í tali. Í tí,
* vit rópa lóggávutíng er um-
* boðanin av javnaðarkvinnum í
* Svøríki 16,8 pst., í Noreg 15
* pst. — í Danmark bara 1,2
* pst.

Tað er sostatt óneyðugt at rópa
hurra fyrri tí ávirkan kvinnurnar
hava vunnið sær, sjálvt um tað eru
50 ár líðin, síðan tær fingi val-
rættin tryggjaðan við lóg.

Nú nógvar kvinnur noyðast út
at arbeiða, hevur kvinnan fingið
eina tvístøðu í samfelagnum —
hon skal bæði verða arbeids-
kvinna og húsmóður.

Frálíkt ferðingarfar

Tað verður alsamt lættari og skjótari at ferðast eftir havinum og ofta
er hetta hent

Ein finnlandingur Antti Pajori,
sum 6 ferðir hevur verið finskur
meistari á motorsyklu, er nú eisi-
ni farin at royna skjótleikan á
havinum.

Hann hevur gjørt eitt nýtt báta-
slag, ella bát við nýggjum skap-
isli.

* Uttan motor vegar báturin,
* sum er gjørdur úr glasfibrum,
* 220 kilo, er 4,7 m langur, 1,95
* m breiður og setur 40 cm nið-
* ur í sjógvin við fullari ferð,
* sum er 30 knob.

Báturin gjørdi royndartúr frá
Finlandi til Danmarkar í vánalig-
um veðri. Ferðin tók 39 tímar, og
tá vóru teir inni á vegnum og
Tíngu sær olju, svóvu og ótu.

ÚT ÚR BUSKINUM

Aftaná 29. april gjørdi Dagblað-
ið upp við tjóðveldið — gjørdi tað
til einkis, men kortini halda teir
fram við hesum politiska ódnaga-
flokki. Blaðið skrivaði m.a.:

»Men gagnaði ikki sjálfstýris-
landsstýrið annað, so gjørdi tað
sitt til at fáa tjóðveldið út úr

* er tað ikki lógi um mangir av
* samgongumonnunum lúta við
* hovdinum og ikki tora at
* hyggja í eyguni á fólki aftaná
* tey grovu og skendsku orð,
* teir hava sagt um hvønn ann-
* an og allar eiðrmar, teir hava
* svorið, at tað aldri vildi hen-
* da, at samgongan kom aftur í
* lag og óll tey avergarni orð-
* íni um, at tað var aldeilis vist,
* at val fór at verða í heyst.

UNGIR MORDARAR

Í blaðnum »Esquire« hevur
ein ungur amerikanskur kap-
tjurn greitt frá einki hend-
ing í Vietnam. Hendingin og
viðmerkingar blaðsins eru
hesar:

Sogan endurtekur seg: Kriggi er
ein sjúka, ikki heilsabót. Fransk-

ingurin skal verða »vunnin« av jørð-
ini. Pensjónisturin má binda seg
til ikki meira at reka sjálvstöðugt
landbrúk, men má gjarna arbeiða
sum landarbeidari. Hann kann
búgva á ognini.

Hetta árið, lógin hevur verið
galdandi, eru inkommar 4500 um-
sóknir um pensjón.

Belgia, Frankariki og Bretland
hava í hyggju at fremja eina slíka
pensjónsskipan.

mennir brúktu nasistanna tortur í
Vietnam, og vietnamesararnir
læru av teimum. Amerikanskir
skúladreingir, tiktir úr »barna-
garninum og sendir í slaktihúsið«
(sum Henry Miller sigur) læru
hesa brutalu framferð av vietnam-
esarunum o. s. fr. Les hetta pettið,
sum ein ungur amerikanskur kap-
tjurnur í amerikansk-súðvietnam-
esiska herinum hevur skrivað.
Hann veit sjálvandi ikki, at hann
er nasistur — hann kennur seg
heldur sum ein tarvaleikara ella
okkurt annað romantisk.

»Eg skjeyt 5 magasínir, áðrenn
eg steðgaði. So steðgaði allir og
eg rópti (tíl ein vietnamesiskan
sergent):

— Cowboy, lat okkum hyggja at
kadavarunum.
— Yes, Sir.

Vit reistu okkum og fóru var-
liga yvir til hjólfyrna. Líkini
lugu til høgur, til vinstur og í
hjólfyrni. Har vóru seks kropp-
ar í alt. Seinri frættu vit, at ein
sjeindy var deyður niðri í bygdini.
Eg bóltáði teir á líðina fyrri at vera
visur í, at allir vóru deyðir. Eg
skjeyt niður í jörðina tætt við teir
fyrri at vita, um nakar rórði seg.
Cowboy vardi meg.

Tá eg kom til hin síðsta, lyfti
hann armin. Hann hevði eingi
vápni og eg segði:
— Frálíkt, nú hava vit ein
fanga.